

Izhaja vsak četrtek  
in velja s poštnino vred  
in v Mariboru s pošilja-  
njem na dom  
za celo leto 3 gld. — kr.  
„ pol leta 1 „ 60 „  
„ četrt leta — „ 80 „  
Naročnina se pošilja  
opravništvu v dijaškem  
seminarju (Knaben-  
seminar.)  
Deležniki tisk. društva  
dobivajo list brez po-  
sebne naročnine.

# Slovenski GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste  
prodaja knjigar Novak  
na velikem trgu  
po 5 kr. — Rokopis.  
se ne vračajo, nepla-  
čani listi se ne spre-  
jemajo.

Za oznanila se plačuje  
od navadne vrstice, če  
se natisne enkrat 8 kr.  
dvakrat . . . 12 „  
trikrat . . . 16 „

## Najnovejši liberalec-fortšritler kot kandidat za Maribor-Ptuj.

V Mariboru so govorili, da g. Girstmajerjev zet, g. dr. Schmiderer, ne misli oglasiti se kot kandidat za volitev dne 6. oktobra t. l. v državni zbor, ker mu baje politični nazori liberalcev-fortšritlerjev ne ugajajo. Ali je bila govorica prazna ali si je mladi gospod premislil, sedaj pač resno kandidira, kakor graška „Tagespost“ po svetu trobi. G. Girstmajerjev zet krene toraj pot za „fortšritlerjem“ Duchatschem. Dvomimo pa, da bo jednako prodrl v državni zbor. Blišč raznih Girstmajer-Duchatsch-Schmidererjevcev v Mariboru blede. Druge stranke, drugi moževi stopajo na dan. Tudi teži ovo stranko premočno to, kar se v okrajnem zastopu mariborskem godi.

Izvoljene poslance imenujejo ljudske zastopnike. Imajo namreč dolžnost zastopati in se potegovati za razne koristi svojih volilcev. Ako pa dr. Schmiderer ne obeta koristij svojih volilcev zastopati v državnem zboru boljše, kakor to po denešnjem dopisu iz Maribora dela v okrajnem zastopu, potem res ne zasluži niti enega davkoplačilniškega glasa. Da se nekomu za to, da 11 let ni računa položil, še podeli dar ali remuneracija 3000 fl., v to privoliti kaže premalo ozira na davkoplačilnike, z davki in dokladami preobložene. Prirediti, da se dolžnih 1600 fl. ne sme trdno in če treba po sodnji za uboge okraje iztirjati, to ugaja morebiti koristim liberalne stranke v Mariboru, nikakor pa ne koristim vsega našega prebivalstva! Ali to še ni vse!

Dne 28. avgusta t. l. bila je za okrajni odbor mariborski seja. Zbrani odborniki gg. Hartman, Simon, Kodela, dr. Glančnik so navzočemu načelniku dr. Schmidererju in njegovemu namestniku dr. Duchatschu razločno naročili, naj se pri napovedanem shodu načelnikov vseh 14 okrajev zastran „kreisamta“ trdno potegneta za koristi okrajščanov. Zlasti bilo jima je naročeno nasvetovati, naj se gosp. Seidlmu ne dovoli 4600 fl., ali 400 fl. za

vsako leto, si naračunati in med potroške postaviti za to, da je „kreisamt“ in vrt v imenu okrajnega odbora mariborskega na skrbi imel; dalje, da imata zahtevati, naj se dolžna svota iz g. Seidlna, če treba, tudi s pomočjo sodnije iztirja. Kako sta dr. Schmiderer in dr. Duchatsch naloženo izvrševala? Imamo zapisnik pred seboj pa v njem ne stoji niti črkice ne o tem, da bi se omenjena gospoda bila za naloženo jima naročilo potegovala. Molčala sta in tiho djala. Sklenolo je se pa ravno nasprotno. Dovolila je se remuneracija 3000 fl. in ostalih 1600 fl. se ne sme tožbeni iztirjati. Tako zastopajo liberalci ljudske koristi! Bog nas varuj takšnih zastopnikov in poslancev!

## Ne dajmo se motiti.

II. Besede: napredek, prosveta, svoboda, bratstvo, enakopravnost najdejo svoj edino pravi pomen le po veri Kristusovej. Treba je zlasti sedanjemu svetu na to opozorovati. Od našega Zveličarja še nihče na svetu ni učil uzvišenejših nauk o dostojnosti človeka, o njegovem pravem poklicu, o njegovih pravih razmerih k Bogu, ljudem in drugim stvarim. Kakor Kristus, tako pa tudi njegova sv. Cerkev govori. Sv. Cerkev je le nadaljevanje Kristus. Obadva učita, kako je človek ustvarjen po božji podobi. Trojedini Bog je človeku vtisnil podobnost svojega božjega bitja, svoje božje resnice, svoje božje ljubezni. Iz tega moremo si domisliti neizrečeno veliko dostojnost, častitljivost in vrednost človeka. Ustvarjenega človeka pa Bog ni pustil brez nadalješnje skrbi za njegovo osodo. Velikoveč nadaril ga je z izrednimi darovi božjimi, da bi se človek vrednega storil večnega življenja v nebesih, v zveličavni družbi s svojim Bogom in Gospodom. Stanje, v katero je tako bil človek uzvišan, imenujemo navadno čeznaturno stanje človeka ali življenje v posvečujočej milosti božje. V njej bi se naj človek bil ohranil svobodno odločivši se za dobro, za čednost, za Boga. Toda ovo svobodo je človek zlorabil ter vsled prvega greha zgubil čeznaturno svoje stanje, zgrešil svoj